

Ayrılık Sonrası

– Alican SOFU · 20 Haziran 2013

Ayrılıkların da sonu var bir gün çıkıp geleceksin.
Heybende, bensiz geçirdiğin günlerin acısı,
Diz çöküp af dileyeceksin.
Yaptıkların gelecek gözünün önüne,
Pişmanlığın denizinde boğurcasına, ağlayacaksın!

Ben,
Donup kalacağım öylece.
Uzunca bir süre kendime gelecemeyeceğim belkide,
Sensiz geçirdiğim onca yıl gelecek gözümün önüne,
Giderken arkana bakmayışın,
Seni yıllarca arayıpta bulamayışım.

Başın yerde, "Affet" diyeceksin kısık sesle,
affedecek miyim ?
ya da affedebilecek miyim ?
beynimin en ücralarını kemiriyor cevapsız sorular.
gidişini hiç bir kitapta okumadım cahilim ben sevgilim
senden başka lisanı olmayan.
senden başka kimsenin uğramadığı bir köyüm ben
kırık bir kent, çalınmış bir mısrayım şiirlerde.

Uzun zamandır alışkınım yalnızlığa.
Benimkinden başka, ayakkabı göremezsin bu kapının eşliğinde.
Ne zamandır en yakın dostum, " sessizlik" / bilemezsin.
He unutmadan, yemek yapmayıda öğrendim...
Sen gittikten sonra bir çok şey zorladı beni.
İlk önce alışkanlıklar,
Her sabah saçımı okşayarak uyandırışların,
"Kalk artık öğlen oldu." deyişlerin.
"Kahvaltıya son gelen çayları doldurur"
bunları hatırlar mısın diye sormuyorum.
hatırlamasan gelmezdin değil mi?

Karşımdasın işte,

Aşk yoksunu.
Kimler dokundu ellerine,
Şimdi neden bulaştırırsın beni kirlenmiş kaderine!